

Risinājums slimnīcu stabilitātei

170 milj. eiro parādsaiistību noņemšana no slimnīcu pleciem runā par zināmu stabilitāti medicīnas iestādēs, taču sausais atlikums – 7 milj. eiro – līdzēs tikai ļoti akūtu ugunsgrēku dzēšanai

Līdz šim ārstniecības iestādēm tika piešķirti līdzekļi no Veselības ministrijas (VM) budžeta ik gadējo kreditmaksājumu un kārtējo saistību segšanai, ir pārdaļīti uz rindu mazināšanas pasākumiem,» skaidro VM valsts sekretāres vietnieks Kārlis Ketners un turpina: «7 miljonu ir vairāk nekā nekas, bet diemžēl nevaru teikt, ka tas ir ļoti liels atspaidis, jo noderēs tikai akūtu ugunsgrēku dzēšanai, piemēram, onkoloģijā.»

Vismaz 34,3 milj. eiro

VM aprēķinājusi, ka nepieciešamais minimums ir Eiropas Savienības apsolītais fiskālās telpas palielinājums 34,3 milj. eiro apmērā plus vēl būtu vajadzīgs 41 milj. eiro ļoti akūtām pacientu vajadzībām un pieejamībai. «Līdz ar slimnīcu parādsaiistību pārņemšanu medicīnas iestādēm kaut kādas finanses paliku pāri, ja ārstniecības pakalpojumu tarifs būtu tāds, uz kādu cerēja, dodot šos valsts galvotos kredītus. Jārēķinās ar to, ka šodien strādājam ar tarifiem, kas neatbilst reālai ekonomiskajai situācijai, tāpēc viens no svarīgākajiem VM darbiem ir tos pārskatīt,» accentē K. Ketners. Šobrīd veselības aprūpes pakalpojumu tarifi nekompenšē pakalpojumu sniegšanas faktiskās izmaksas.

DB jau iepriekš (29.09.2015.) Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas valdes priekšsēdētāja Anita Slokenberga norādīja: «Kad pēmām kredītu, rakstījām projektu, Austrumu slimnīcu veidoja *Bikernieki*, *Linezers* un *Onkoloģijas* centrī. Tad prognozējām ambulatorā pakalpojuma pieaugumu, ar kuru naudu varētu atpelnīt. Ja es 2007. gadā, kad pēmām kredītu, būtu zinājusi, ka ambulatoros pakalpojumus mums samazinās un pieliks klāt vēl virknī slimnīcu, es to nebūtu darījis. No otras puses – tā ir vienīgā nauda, par kuru esam spejuši aprīkot neatliekamās palīdzības un uzņemšanas nodāju, par ko ir iegādāta aparātūra jaunajam operācijas blokam, Infektoloģijas centrā pabeigt remontu. Nauda nav nelietderīgi izmantota, Gaiļezers nebija remontēts no pastāvēšanas brīža, tagad tas ir nosiltināts, nomainīti logi, no pirkas jaunas gultas.»

Līdz 2016. gada 30. jūnijam kopā nodrošināta saistību izpilde 39,5 milj. eiro apmērā, tajā skaitā pamatsumma – 24,5 milj. eiro apmērā, procentu maksājumi – 15 milj. eiro apmērā.

Daiga Lauksteina

Būt latvietim apkārtējā masā ir gods

Diasporas politika ir viens no saskaitāmajiem Latvijas ekonomiskajā ārpolitikā; attiecībās ar Kanādu cerīgs faktors ir arī NATO

Latvijas jaunais vēstnieks Kanādā Kārlis Eihenbaums ir par to, vai abu valstu nūklīgājās ekonomiskajās attiecībās var gaidīt pozitīvas pārmaiņas.

Kanādiešu uzņemšanās komandēt NATO bataljonu Latvijā sakrīt ar airBaltic un Bombardier darījumu. Cik lielā mērā šie abi fakti Latviju «kanādiešu kartē» ieizmē stingrāk?

Pasaulei aviācijā ir laikam kādi četri lielie spēlētāji – Eiropas Airbus, ASV Boeing, Brazīlijas Embraer un Kanādas Bombardier. Izvēlēties tobrīd sarežģītā tirgus situācijā esošo kanādiešu kompāniju, nevis brāļu eiropiešu lolojumu vai stratēģiski svarīgo ASV milzi bija noteikti drosmīgi un, lai cik pārsteidzoši tas nebūtu, reizē arī pareizi, jo visai bieži mazākie spēlētāji savā piedāvājumā, savā produkta zinātniskajā un tehnoloģiju attīstībā ieliek oriģinālakus, pat lielākus jauninājumus un attiecīgi dod lielāku pievienoto vērtību. Cik no protu, tieši tas ir ar Bombardier jaunās paudzes lidmašīnām, un to jauninājumi nu jau tiek ieviesti arī citur – konkurencējajos Boeing un Airbus. Vienlaikus ar šo mēs noteikti esam ieguvuši un, ejot uz zināmu risku, arī izrādījuši gudrību, atbalstot kompāniju, kas reāli atradās zināmā grūtību posmā. Tādai nelielai valstij kā Latvijai 20 lidmašīnu iegāde noteikti nav mazs skaitlis. Neviens mūsu kaimiņš, neskatoties uz vēlmēm, pašreiz tam nav pat tuvu, un lidošana tomēr ir ļoti smalka lieta – tā ir neizmērojama konkurence, tālredzība un drosme, nacionālo aviokompāniju ēra beidzas, un ne katrs to var celt. Ir arī svarīgi, ka mēs būsim pirmie, kas sāks globāli ekspluatēt tehnoloģiski progresīvo CS300 modeli. Jau oktobra beigās Air Baltic saņems pirmo lidmašīnu, un novembrī tā tiks izrādīta Latvijai. Esmu pārliecināts, ka tas mums vienīm būs lepnuma mirklis, ko noteikti esam pelnījuši.

Vai šis darījums nesīs līdzi jaunas tehniskās prasmes un biznesa iespējas?
Šajā ziņā ir kā dziesmā – pirmajā vietā ir lidmašīnas. Ja Eiropā un varbūt kaimiņos šo lidmašīnu flote izveidotos pie-

tiekiem liela, ka vajadzētu arī servisa vai apmācības centru, tad kāpēc gan tam nebūt Latvijā? Mums ir gan vieta, gan zinoši cilvēki. Tas līdzākoties ir mūsu pašu izdarības ziņā – gan Air Baltic kompānijā, gan līdostā, gan attiecīgajās ministrijās. Kamēr līdmašīnas ir jaunas, nekādu padzīlinātu servisu tām nevajadzēs, bet, gadiem ejot, tādas apkopes būs nepieciešamas, un to nodrošināsāna šeit pie mums noteikti būtu papildu ienākumi, jaunas darbavietas un jaunas zināšanas. Cita iespēja, piemēram, ir mācību simulatori. Atkarībā no tirgus pieprasījuma tāda iegādi un izvietošanu šeit, iespējams, arī varētu apsvērt. Tas tomēr ir tirgus jautājums, un, ja būs pieprasījums, tad esmu pārliecināts, ka valsts to atbalstīs un lobēs, ja nepieciešams, visos līmenos. Kopumā šo darījumu es redzu kā iedrošinājumu arī pārējiem saprātīgi riskēt, pārvarēt lielo attālumu un veidot biznesa attiecības ar Kanādu. Pēdējā laikā Kanādas kapitāls šeit ir ienācis caur Circle K un Statoil darījumu, bet, vispār, godīgi sakot, kanādiešu klātbūtne ir nelielā un mūsējatur – pat vēl mazāka.

No jaunāko laiku ekonomiskajām attiecībām latvieši tur laikam pārsvārā ir uz jumtiem – liek šīndelus un tādā garā.
Ironizēt varbūt nevajadzētu, bet var uz lietām skatīties reālistiski. Kanādā ir nopērkami arī daži Latvijas produkti, piemēram, *Rīgas Melnais balzams*. Neizslēdzu, ka arī lieļākie pārtikas ražotāji varētu uz šo tirgu skatīties. Piespiest jau nevar. Taču, ja *Laima* ir Izraēlā u.c., kāpēc gan ar *Orkla* atbalstu arī ne Kanādā? Pašreizējā situācijā, iespējams, ir saistīta ar sertifikāciju un, kā tautā saka, papīru lietām. Lai tas notiktu sekmīgi, pirmām kārtām ir jābūt vairāk redzamam Latvijas tēlam. Lai gan spēlējam hokeju pasaules līmenī, es neesmu pārliecināts, ka par mums Kanādā zina pietiekami plaši.

Par to arī jautājums: cik izpalīdzīgs šajā ziņā būs Bombardier darījums un cik – Kanādas armijnieku zābaki uz Latvijas zemes?
Godīgi – tas ir smags jautājums, kā vairoj Latvijas iedzīvotā skaitā, kā «saukt tautu mājās». LI centieni noteikti ir labi kaut vai tāpēc vien, ka tie

Latvijai jau ir, kaut nepietiekams, tomēr pozitīvs tēls Kanādā. IZpalīdzīgāks šajā ziņā gan ir tieši Kanādas stratēģisks, politiskais lēmums būt par NATO jaunveidojamo spēku vadītāju tieši Latvijā. Kanādiešu karavīri te būs pārsvarā. Tagad tiek vērtēts, ar ko vēl kopā šo līdzākoties simbolisko, taču nešaubīgi kaujasspējīgo bataljonu kopā veidot. Viena karavīra pārcelšana jau ir veļs logistikas pasākums, bet bataljonu gadījumā nāk līdzī vēl daudz kas cits, kas ar šo vingrinājumu ir saistīts. Gribu akcentēt, ka NATO tikai reagē uz agresīvo rīcību un pagātēs rēgu atdzīvināšanu, ko meģina iedzīvināt tie, kas neko no vēstures nav mācījušies vai nav to sapratuši. Tā diemžēl ir realitāte. Lai saprāts un miers uzvārētu, ir jābūt stipram. Praksē viena lieta ir paša kontingenta izmitināšana, bet vēl vairāk – tehnika un viss tehniskais atbalsts un tā saskaņošana ar potenciālajiem partneriem. Lieļākā skaidrība par to būs divu, trīs mēnešu laikā.

Izskaidrs, ka Latvijai ar Kanādu ir sācies ilglīcīgs un noturīgs dialogs. Tas ir trīs galvenajos lokos. Viens no tiem ir politiskais, ieskaitot militāros un drošības jautājumus. Otrs ir ekonomiskais, kur ietilpst Air Baltic un Bombardier, un trešais ir mūsu, latviešu, tautieši Kanādā. Kanādā vēsturiski ir ievērojama mūsu tautas daļa, kas skaitliski gan ir mazāka kā kaimiņos ASV, bet noteikti ne mazsvarīgāka. Tā ir vienmēr bijusi gana pamanāma un ar saviem spilgtiem pārstāvjiem, minot kaut vai bijušo Valsts prezidenti Vairu Viči-Freibergu, kas noteikti nav vienīgais Kanādas latviešu lepnuma avots.

Runājot par diasporu, pretrunīgi tiek vērtēta Latvijas Institūta (LI) iecerētā kustība #GribuTeviAtpakal, un, cik saprotu, arī Ārlietu ministrija ir revidējusi iepriekšējo reemigrācijas politiku, mīkstinot šādu uzstādījumu vairāk uz attiecībām ar diasporu, kur nu tā ir.
Godīgi – tas ir smags jautājums, kā vairoj Latvijas iedzīvotā skaitā, angļu valodā sarunājās ar saviem mazajiem bēniem, lai viņiem jaunajā mītņā zemē, kā viņi maldīgi iedomājās, nebūtu morālais vai diez kāds tur cits

aktualizē un pievērš šim jaujātumam plašāku uzmanību. Man pašam dēls ir pabeidzis universitāti Lielbritānijā un tagad strādā Londonā. Viņš ir IT eksperts, tāpēc vēl varētu atrast šeit kādu vietu, bet ne konkrēti ar kompānijām, ar kurām strādā pašlaik, jo to šeit vienkārši nav. Ja paskatāmies uz esošo piedāvājumu, tas daudziem izglītojotiem profesionāļiem laikam gan nav pietiekami vilinoši. Viņiem kā jauniem, izglītojotiem speciālistiem bieži vien tur ir lielāka alga nekā Latvijas vēstniekiem. Protams, ne alga vien ir noteicošā, bet tā acīmredzot tomēr būs viens no turpmāko izvēlu aspektiem, ko vienkārši nevar ignorēt. Manuprāt, ir svarīgi, ka šie jaunie cilvēki tomēr stingri uztur saiknes ar Latviju un ir sabiedriski pietiekami aktīvi. Tāda ir realitāte. Tas ir liels uzdevums mūsu pārstāvniecībām.

Savukārt meita ir izstudējusi Nīderlandē un tagad meklē darbu Latvijā. Ceru, ka atraisīs un arī iedzīvosies. Iedzīvošanās jautājums arī ir svārīgs. Nevienai tautai nav bijis tā, ka aizbraucēji kaut kad visi atgrieztos. Vissvarīgākais ir saglabāt ar viņiem emocionālo saikni. Iespējams, ka vieglāk tas ir Lielbritānijā un Īrija, kur ir aizbraukuso lieļākā daļa. Kanādā tā ir nozīmīga, bet nav tik liela, tomēr arī mūsu vēstniecības ziņojumi liecina, ka, piemēram, mūsu mobilās Latvijas pasu darbstacijas, kas tagad ceļo pa vairākām valsts pilsētām, atrod diezgan daudzus «klusējošos latviešus». Kad darbstacija ar pasēm burtskriptu piebrauc klāt, tad viņi tomer īzšķiras, ka – jā, es tomēr reģistrēšos pats un reģistrēšu savus bērus kā Latvijas pilsonus, it īpaši, ja vāi saglabāt dubultpilsonību. Šo saikni mūs kā valstij saglabāt ir ļoti svarīgi, jo vēl pēc vēsturiski neliela mīrīja tā var zust.

1990. gados biju viens no pirmajiem, kuru nosūtīja strādāt vēstniecībā Lielbritānijā, un es ar zināmu sāpi skaņojus uz tolaik emigrējušajiem latviešiem, kas galvenokārt lauzītā angļu valodā sarunājās ar saviem mazajiem bēniem, lai viņiem jaunajā mītņā zemē, kā viņi maldīgi iedomājās, nebūtu morālais vai diez kāds tur cits

«Lai gan spēlējam hokeju pasaules čempionātā, es neesmu pārliecīgāks, ka par mums Kanādā zina pietiekami plaši,» saka vēstnieks Kārlis Eihenbaums.

Foto - RITMARS SKUJA, DIENAS BIZNES

triens. Tās ir pilnīgas mulķības. Mēs ar saviem bērniem vienmēr runājam tikai latviešu valodā un arī esam viņus izaudzinājuši pilnīgi kā latviešus, kaut esam bijuši dažādās valstis – Lielbritānijā, Niderlandē, Izraēlā un Igaunijā. Gods un slava maniem bērniem, ka viņi arī ar mani nekad nerūnāja angļiski, lai gan tā objektīvi viņiem bija labāk zināmā valoda. Pat sabiedrībā, kad es uzdevu jautājumu, viņi man atbildēja latviski, un tad man bija pat jāaizrāda, ka pieklājības dēļ ir jārunā tā, lai visi klātesošie saprot. Tāpēc, gribot iet it kā vieglāko ceļu, mēs saviem bērniem varam izdarīt lāča pakalpojumu. No jaunības atceros, ka, braukojot pa pasauli ar tautas deju ansamblī *Liesma*, mēs šad un tad trimdas latviešiem jautājām, kas viņus motivē saglabāt latvietību, un daži no viņiem teica, ka latvietība ir tā, kas viņus tajās mītnes zemēs izceļ, un tas ir labi. Šis izcelšanas un atšķirīguma moments asimilācijas gadījumos netiek novērtēts. Būt latvietim apkārtējā masā bieži vien noteikti ir gods. Nešaubīgi, ka mūsu tauta un valsts ir lepnuma avots. Tiem, kas to zina. To pārliecinoši apliecinā mūsu vēsture un mūsu sasniegumi, par ko šad un tad ikdienas skrējienā laikam vienkārši aizmirstam.

Es arī nebeidzu brīnīties par šur un tur dzirdamo «vērtējumu», ka Latvija it kā ir vājais posms kaut kādā starptautiskās pretstāvēs. Gluži otrādi – mēs esam stiprais posms. Jā, mēs apzināmies savus vājos punktus, un darām visu, lai tie mūs kritiskos mirklošos neiegāztu, bet mums ir daudzas priekšrocības. Piemēram, Latvija par dažādām problēmām mēdz rūnāt daudz atklātāk. Arī vēsturiski ir pierādījies, ka seit, Baltijā, iedomātie varenie ir krituši un lūzuši. Latvieši vienmēr ir bijis ciets rieksts, par ko turpina runāt un pat dažbrīd «aprieti», bet tas tikai apliecinā, ka esam stipri un uz pareizā ceļa.

Jūs esat izgājis goda apli pie Latvijas biznesa un ekonomiskās politikas pārstājiem. Ko viņi jums uz Otavu celamaizē dod līdzi?

Priecē, ka Latvijas Investīciju un un attīstības aģentūrai

(LIIA) un Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamerai (LTRK) ir interese, lai sakari ar Kanādu pieauga. Vēstniecība darījis visu, lai tas notiktu, lai būtu biznesa turpmāka diversifikācija, lai vairotos iespējas mūsu uzņēmējiem parādīt sevi arī Kanādā. Biznesam gan ir jānāk ar savu redzējumu. Neiet cauri, ja saka – es gribētu tur kaut ko darīt. Mēs arī atbalstīsim, bet es aicinu uzņēmējus uzdrīkstēties, kā arī pieiet radoši: pašiem noskatīt, izvērtēt savu nišu un ideālo partneri Kanādā. Mēs tad varam palīdzēt ar kontaktiem un, ja nepieciešams, ar diplomātisko atbalstu. Domāju, ka Kanāda, kas ir saprotams, labi regulēts un tiesisks tirgus ar augstu pirkstspēju, uzņēmējiem var būt interesants, un tur iespējas var saskatīt skaidrāk. Ne vienmēr ir jāraugās pēc eksotikas. Tas nav panākams uzreiz, bet, neko nedarot, arī nekas nenotiks. Mūsu attiecību intensitāte pašlaik ir ļoti zema, bet nav iemesla to necelt. Ja notiks tā, kā mēs pašlaik plānojam – vairākās augsta līmeņa abpusējas vizītes, tad līdztekus šiem politiskajiem notikumiem mēs vienmēr meklēsim saimniecīkās iespējas, vilksim līdzi arī ekonomisko vektoru, lai ieinteresētu abu pušu uzņēmējus. Iespēja tam noteikti ir. Ir iecere Kanādas provincēs un lielākajās pilsētās apzināt veiksmīgos latviešu uzņēmējus, kā arī tos, kas būtu potenciāli ieinteresēti veidot sadarbību ar Latviju. Daži ir zināmi, bet noteikti ir vēl vairāk, un šādu attiecību, kā arī ar saikņu kultivēšana var izdevīgā brīdī nest ekonomiska rakstura augļus. Man jau šī nav pirmā vēstniecība, un arī par Izraēlu sākumā bija skeptē, ka tur nekas ekonomiski ražīgs nevar sanākt. Mēs, piemēram, sniedzām lielu atbalstu Air Baltic, lai uzsāktu turp tiešos lidojumus. Faktiski pirmais *Discover Latvia* pasākums notika Igaunijā, kad es biju vēstnieks, un kāpēc gan lai tāds nenotiktu tagad arī Kanādā?

Jaunā vēstniecība Korejā tieši tūrismu ir izvirzījusi par prioritāti ar domu, ka bizness tam sekos. Vai Kanādā nav līdzīgi? Protams, vēstniecība piedalās visos iespējamajos Kanādas tūrisma pasākumos. Savulaik Niderlandē mans nosacījums bija, ka mums ir jāpiedalās nozīmīgajā Utrehtas tūrisma biržā. Tas tomēr nenotika uzreiz. Tagad tas ir pašsprotami, bet tolaik nācās pārliecīnāt, ka to vajag, un tas ir veicinājis mūsu valstu abpusējo interesu arī biznesā. Es teiktu, ka kanādiešu interese pieauga tieši ar NATO politisko aspektu – kanādiešu militārpersonu izvietošanu Latvijā –, un to vajag izmantot gudri. Tas, ka, lūk, kanādiešu zēni dadas sargāt Latviju, interesē rāsīs vienam otram un noteikti kāds atbrauks arī apskatīties, kā te ir.

Neapšaubāmi. Jau spānu karara kuģa ekipāžai pavasarī nopakāj atbrauca radinieki, un, jādomā, ilglaičīgāk dislocētus karavīrus noteikti kāds apmeklēs arī no tālākās Kanādas.

Tāpat esmu saņēmis padomu, ka mūsu atpazīstamību tur ļoti veicina hokejs. Mēs šajā pasaules malā esam vieni no pirmajiem hokeja aizsācējiem, un tas, kā zināms, ir kanādiešu radītis sports. Mēs ar to lepojāmies pat padomju okupācijas laikā. Nekad nevar zināt, kuras aspekts un kurā brīdī nospēles, un diplomātam ir jātur atvērti visi šie pieejamie kanāli. Niderlandē 1998. gadā biju pat zināmā šokā, kad pirmajā vizītē Ārietu ministrijā, kur, jautājis par mērķiem, es teicu, ka mans tāds ir valsts vizītes organizēšana, un viņi atbildēja – neesi naivs; tie ir 15 līdz 20 gadi, ja vispār. Tomēr savu kadenci, savu darbu Hāgā es pabeidzu ar ielūgumu Vairai Viķei-Freibergai ierasties valsts vizītē Niderlandē. Tas tika panākts intensīvu darba gadu laikā, un pa vidu tika sarīkoti daudzi pasākumi, kas parādīja un atgādināja, ka mums ir ievērojamas vēsturiskās saiknes. Amsterdamā bija jau aizmirsusi, ka ir šeit tirgojusies, guvusi zeltu no graudiem. Tas ir neticami, kas tik diplomātā ikdienā nav jādara, kas ir jāatgādina. Piemēram, jāuztaisa Amsterdamais Kuģniecības muzejā Latvijas 18. novembra svītības, lai apmeklētāji pie reizes arī iepazīstas ar vēsturi, kas viņiem tik lielā mērā ir saistīta tieši ar mums. Diplomātam ir jāspēj šim it kā pagātnes lie-

tām darboties un nest labumu arī mūsdienās. Šīs mazās lietipas ir jābīda kopā nepieciešamai kritiskajai masai. Mēs ar sievu Ināru Hāgā tikām uzainīcīti uz Karalisko arhīvu, un daži pat neslepti brīnījās, kāpēc tiek aicināts Latvijas vēstnieks. Tas deva man iespēju informēt par Latviju – par Kurzemes hercoga saikni ar Niderlandes karalisko ģimeni, kas vienam otram bija nesaistītas lietas un pat atklājums. Mēs diemžēl par daudz esam bijuši ēnā, kaut arī, kā zināms, tiešie saules stari var būt arī bīstami. Tomēr uzdrīkstēsimies! Gan jau mēs kaut ko tādu atradisim arī Kanādā. Pilnīgi noteikti.

Noteikti rosinošs būs arī Eiropas Savienības un Kanādas brīvās tirdzniecības līgums (CETA).

Pašlaik ir ieildzis tehniskais darbs, kas pamatā ir tulkošana un saskaņošana. Cik saprotu, tad būs nepieciešama ratifikācija visos parlamentos, kas ir garš process. Starplaiķi ir vērojams, ka vispārējais klimats un vide ap CETA, jo sevišķi ap līgumu ar ASV (TTIP), ir zināmā izmaiņu procesā. Man šķiet, ka joprojām pietrūkst objektīva, vienkārši saprotama un uztverama vērtējuma.

To vajadzētu dot ekspertiem, domājot, kas saprot līgumu valodu. Vienlaikus ir priekšvēlēšanu laiks ASV, un arī Brexit dēļ šo līgumu turpmāko gaitu ir grūti prognozēt. No ekonomisko sakaru viedokļa tomēr ir skaids, ka CETA Latvijai būtu ļoti izdevīgs, tāpēc, ja tas virzīsies pietiekami raiti, es neizslēdu, ka Latvija varētu būt starp pirmajām, kas Saeimā to ratificē.

Mazāk ar CETA un vairāk ar TTIP tas negatīvais ir nezināšana, kas tur īsti ir. Informācijas trūkums cilvēkiem rāsa aizdomas. Laikam gan vajadzētu šo noslēpumainības plīvuru padarīt caurspīdīgāku, tas, iespējams, veicinātu arī atbalstu un objektivitāti, mazinātu spekulācijas. Neziņa rada teikas un pastāstus, kas tad jau dzīvo savu dzīvi. Kā saprotu, mūsu LIAA un LTRK attieksme ir kopumā atbalstoša, bet arī viņi, šķiet, gribētu vairāk informācijas, kā arī skaidrības, un tas nu ir sarunvežu rokās.

Didzis Melķis

“Lidošana ir ļoti smalka lieta. Tā ir neizmērojama konkurence, tālredzība un drosme. Nacionālo aviokompāniju ēra beidzas, un ne katrs to var celt,”

Kārlis Eihenbaums, vēstnieks Kanādā.

VIEDOKLIS

Jāsaglabā ambīcijas

Alēns Osērs, Kanādas vēstnieks Latvijā

Vai pastiprinātā sadarbība NATO un Bombardier darījumos vairoj Latvia atpazīstamību Kanādā un divpusējo tirdzniecību?

Šie ir ļoti atšķirīgi aspekti, bet abi atspoguļo mūsu divpusējo attiecību augošo intensitāti. Kanāda Latvijā vadīs ļoti spēcīgu daudz nacionālu kaujas grupu, un šis lēmums Kanādā ir palielinājis Latvijas redzamību un nozīmīgumu. Nav šaubu, ka arī pirmo Bombardier CS300 lidmašīnu piegāde oktobrī Latvijai un jūsu nacionālajai aviokompānijai piesaistīs vismaz tikpat lielu Kanādas mediju uzmanību. Redzot dažas no publikācijām un fotogrāfijām Kanādas medijos, es nebrīnītos drīz vien brīnīšķīgajā Latvijā sastapt arī vairāk Kanādas tūristu.

Bombardier un airBaltic darījums ir ļoti svarīgs, bet es vēlos pievērst uzmanību arī nesen noslēgtajam brīvās tirdzniecības līgumam starp Eiropas Savienību (ES) un Kanādu. Tam būs lūtējs pozitīvs iespaidis uz mūsu divpusējo tirdzniecību, biznesa attiecībām un investīcijām. Tieks lēsts, ka CETA varētu divpusējo tirdzniecību celt par 20% jeb dot ES ekonomikai papildu 12 miljardu eiro ik gadu.

Latvija pēdējos 25 gados ir paveikusi daudz un ir uzteicama par iegūto daļu OECD. Kanāda kā viena no OECD dibinātājām to vīsnotaī atbalstīja. Mans vienīgais ieteikums būtu šo labo darbu turpināt un šādas ambīcijas saglabāt. Vēl papildinot: Latvijai voderētu lielāku atvērtību imigrācijai, lai atslogotu demogrāfiskos izmaiņumus. Arī Kanāda ir labklājīga, tieši pateicoties un nevis par spīti savai dažādībai.

LAS “TRASTA KOMERCBANKA”,

reg.Nr.40003029667, juridiskā adrese: Miesnieku iela 9, Riga, LV-1050,

pārdod LABPRĀTĪGĀ 3.IZSOLĒ AR AUGŠUPEJOŠU SOLI nekustamo īpašumu kopā ar tājā esošo kustamo mantu kā lietu kopību:

nekustamā īpašuma kadastra Nr.8048 003 0623 sastāv no zemes gabala 1,77 ha un uz tā esošas

2 – stāvu dzelzsbetona un metāla konstrukciju ražošanas ēkas jaunbūves ar kopējo platību 5443,1 m² un atrodas “Rapši”, Piņķi, Babites pag., Babites nov.

Nekustamais īpašums reģistrēts Babites pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.100000295240.

kustamā manta kā lietu kopība sastāv no :

- krāsošanas iekārtas USI ITALIA ar aprīkojumu,
- auto pacēlājiem no ražotāja FI.TIM,
- auto ģeometrijas aprīkojuma no ražotāja BLACKHAWK SA un HEDSON TECHNOLOGIES AB,
- aprīkojuma no ražotāja UAB “SVYDIS” - RUPES vakuumu sistēma komplektā,
- skrūves kompresora ROLLAIR, modelis RLR 40B7 YD.

Nekustamā īpašuma kopā ar kustamo mantu turgus cena ir 2 227 600 EUR, bet izsoles sākumcena ir EUR 1 559 400, no kurās EUR 1 335 000 ir nekustamā īpašuma sākumcena un EUR 224 400 ir kustamās mantas sākumcena. Nekustamā īpašuma un kustamās mantas noslītā cena papildus ir apliekama ar pievienotās vērtības nodokli.

Izsole notiks 19.09.2016., plkst.10:00.

Izsoles norises vieta Riga, Palasta iela 1.

Pretendentiem ne vēlāk kā 5 darba dienas līdz izsoles dienai jāieskaite LAS „TRASTA KOMERCBANKA” norēķinu kontā Nr.LV28HABA0551041492621, AS „Swedbank” nekustamā īpašuma pirkuma nodrošinājums 10% apmērā no izsoles turgus cenas – EUR 222 760 (maksājuma mērķis: *nodrošinājums par “Rapši”, Piņķi, Babites pag., Babites nov.*) un dalibas maksā EUR 100 (maksājuma mērķis: *dalibas maksā par “Rapši”, Babites pag., Babites nov.*)

Ar izsoles noteikumiem un vērtējumu var iepazīties, Rīga, Palasta ielā 1, 1.stāvā, iepriekš sazinoties pa tālruni 67027777 no plkst.10.00-17.00